

How Jews Read the News

Timely Torah, September 4th 2022

Reading Newspapers in General

1. Ketzos HaShulchan (Badei HaShulchan 107:43)

מצוה דאין מזה תועלת לנשמה כ"כ (מן) שם ל', ורמ"א ז"ל מתיר בספרי מלחמות אם כתובים בלה"ק ועי' במשנ"ב שהרבה אחרונים אוסרים וכן מבואר דעת אדמו"ר ז"ל: וקריאת עתונים שיש בהם ידיעה ממשא ומתן אסור (שע"ת סי' ש"ו משאלת יעב"ץ) והיינו אפילו כשקורא בשביל לידע החדשות המתרחשות בעולם דלא הוי בכלל ספרי הכל כיון שיש צורך בהידיעות וגם מתענג בקריאתו ויש צער למנוע מ"מ אסור משום עניני המו"מ שבטחון שא"א ליוהר לקרות רק קצתו ולא השאר, כן מתבאר מדברי השאלת יעב"ץ שהעתיקו זאחרונים, ובזמננו מופיעים קצת עתונים בכל מדינה ומדינה ע"י השתדלות יראי ד' שבד"ם מעוררים על עניני הדת בחיי הצבור והיזוק עניני החרדיים משיבי מלחמה שערה מלחמת ד', ואין בהם עניני מו"מ כלל, הי' נראה פשוט דיותר לקרותם בשבת, ושור' שיש להסתפק בזה, דלפעמים אדם מצטער בקריאתם, משמועה לא טובה כגון העדר צדיק או מצרות אחכ"י ברחבי העולם ואפילו מהידיעות על מצב הדת בדורנו זה אפשר להצטער מאד, ובשבת אסור לספר דבר של צער כנז'ל בסעי' י"ח, ושאר העתונים שבזמננו רובם ככולם יתיצבו על ד' ועל משיחו עפ"ל ומלאים על כל גדותם מאמרי חשק וליצנות ודברי

מינות וכפירה ר"ל ואף בחול אסור לקרותן ואפילו מי שרוצה לקרות רק החדשות מהעולם שהם מביאים ג"כ יש לאסור דלמא ימשך לקרות דברי החשק או המינור. והדברים ק"ו ממה שאסרו קריאת חדשות בשבת שמא יעיין גם בדברי המו"מ כנז"ל, שהאיסור הוא משום דעבר על ממצוא חפצך, כש"כ במקום שיש לחוש שימשך לעיין בדברי חשק וליצנות שאסור משום מושב לצים ועובר משום אל תפנו אל האלילים ומגרה יצה"ר בעצמו כמבואר בשו"ע סי' שיז הנ"ל ועוד יותר יש לחוש שיבוא לעיין בהמאמרים שלהם שבהרבה מהם נמצא דברי מינות והתלוצצות מהתורה הק' ומחז"ל בודאי יש לאסור הקריאה בעתונים ההם, ומכש"כ לקנוחם במחיר כסף שבזה מחזיקים ידי המדפיסים מחטיג"י הרבים רח"ל, והרבה נכשלים בזה כי אינם שמים על לב גודל האיסור ושומרי נפשו ירחקו כי רבים חללים הפילו העתונים החפשים, ודי בזה למבין

2. An Interview with Rabbi Dr. Moshe D. Tendler

By Shaul Seidler-Feller | *Published: August 31, 2010*¹

My shver was uniquely sensitive to society. Despite what they write in all the books about him, my shver never failed to read the Yiddish newspaper – either the Tog in the early years or the Morgn-Zhurnal later on – cover-to-cover every single day. People publish that he would walk down the street and avert his eyes when he passed by newspaper stands. There are a thousand talmidim of his who will testify, “I bought the paper and handed it to him in the lunchroom in the yeshivah,” but it does not make a difference for some people – they do not want to hear that.

Even when he was not well and the doctor insisted that he must lie down to sleep for

an hour, he would go home, put on a bathrobe, and smuggle a newspaper into the bedroom so that his wife would not see it. He sat there reading the whole time, rather than sleeping.

I used to ask him, “Why do you read this chazeray (junk)?” He would respond to me, “Dos iz mayn vinde” – this is my window [to the world]. He understood society and his piskei Halachah show that. He used to say, “People think that because I’m aware of society, I became a meikel (lenient decisor). What do they want me to do – paskn incorrectly? I’m not a meikel – I paskn the way it has to be. The Halachah takes into account societal factors.” This willingness to be exposed to society made his teshuvos more meaningful and more acceptable.

¹ <https://www.kolhamevaser.com/2010/08/an-interview-with-rabbi-dr-moshe-d-tendler/>

3. Zechor LeMiriam, perek 23

ומצינו בסנהדרין (צ"ז): שאלו את ר' אליעזר הגדול מה יעשה האדם וינצל מחבלי משיח, אמר להם יעסוק בתורה ובחסד וכו'. והנה ידוע שלפי סימני הגמרא בפרק חלק (סנהדרין) ובפרק בתרא דסוטה, מוכח שימינו אלה המה עקבתא דמשיחא, ועלינו היה א"כ איפוא להתחזק בתורה. כדי להנצל מחבלי משיח. ובעונותינו הרבים נהפוך הוא, כי התגבר עלינו היצר הרע מאד, ומבקש עצות ותחבולות איך ללכדנו בעון בטול תורה. ומעט לפניו העצות והתחבולות שהיו לו במשך גלותנו, אלא חדשות הביא לנו מה שלא עלו על לבנו עד ימינו אלה האחרונים. ולמשל, קריאת עתונים, שנתרבו מאד בזמננו, ורבו כיום מאד הקוראים אותם. והנה איך לא יבלה האדם הקוראם על כל פנים שעה אחת ביום על קריאתם, ולפעמים כיון שהוא גודע לכל כי הוא קורא ויודע חדשות העולם, נמצאים כמה אנשים ששואלים אותו מהנשמע, והוא מתחיל לספר להם מכל דבר ודבר בפרוטרוט, ובין כך וכך הוא מבטל עוד כמה זמן על זה. וישנם עוד הרבה אנשים שלא די להם בקריאת עתון אחד, אלא קוראים שלשה או ארבעה עתונים מכל מין ומין, ומבלים על זה כמה שעות ביום, והנה במשך שנה שלמה יצטרפו כל השעות הללו ויעלו להרבה מאות שעות שעברו עליו בהבל וריק ללא תועלת לא לגוף ואין צריך לומר לנשמה.

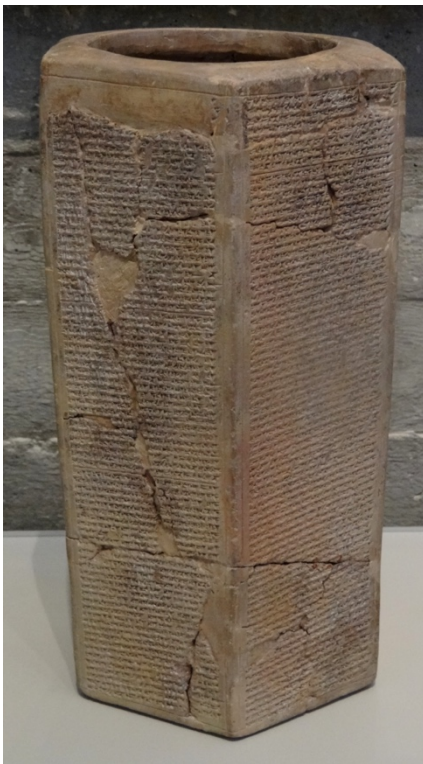
וכל זה הוא רק אודות הביטול תורה בעצמו המגיע מקריאת העתונים, והנה מצוי הרבה פעמים שנמצאים בהם דברי ליצנות ולשון הרע זה על זה, ורכילות ומחלוקת אלו עם אלו. ולולא נמצאו קוראים ומקבלים לזה, כי אז לא הדפיסו אותם. ודבר זה נעלם מכל, שכולם יהיו נתפסים על זה לדין בבואם ליתן דין וחשבון לפני כסא הכבוד.

Sennacherib

4. Prism of Sennacherib, Column III²

As for Hezekiah, the Jew, who did not submit to my yoke, 46 of his strong, walled cities, as well as the small cities in their neighborhood, which were without number, -by levelling with battering-rams (?) and by bringing up siege-engines (?), by attacking and storming on foot, by mines, tunnels and breaches (?), I besieged and took (those cities). 200,150 people, great and small, male and female, horses, mules, asses, camels, cattle and sheep, without number, I brought away from them and counted as spoil. Himself, like a caged bird I shut up in Jerusalem his royal city. Earthworks I threw up against him, the one coming out of the city-gate, I turned back to his misery. The cities of his, which I had despoiled, I cut off from his land and to Mitinti, king of Ashdod, Padi, king of Ekron, and Silli-bel king of Gaza, I gave. And (thus) I diminished his land. I added to the former tribute, and laid upon him the giving (up) of their land, (as well as) imposts-gifts for my majesty. As for Hezekiah, the terrifying splendor of my majesty overcame him, and the Urbi (Arabs) and his mercenary (?) troops which he had brought in to strengthen Jerusalem, his royal city, deserted him (lit. took leave). In addition to the 30 talents of gold and 800 talents of silver, (there were) gems, antimony, jewels (?), large sandu-stones, couches of ivory, house-chairs of ivory, elephant hide, ivory (lit. elephant's "teeth") ebony (?), boxwood (?), all kinds of valuable (heavy) treasures, as well as his daughters, his harem, his male and female musicians, (which) he had (them) bring after me to Nineveh, my royal city. To pay tribute and to

accept (lit. do) servitude, he dispatched his messengers.

² <http://www.u.arizona.edu/~afutrell/w%20civ%2008/prism.html>

5. II Melachim 18:13-18

<p>יג ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה, עלה סנחריב מלך-אשור על כל-ערי יהודה הבצורות--ויתפּשם.</p>	<p>13 Now in the fourteenth year of king Hezekiah did Sennacherib king of Assyria come up against all the fortified cities of Judah, and took them.</p>
<p>יד וישלח חזקיה מלך-יהודה אל-מלך-אשור לכישה לאמר חטאתי, שוב מעלי--את אשר-תתן עלי, אשא; וישם מלך-אשור על-חזקיה מלך-יהודה, שלש מאות ככר-כסף, ושלשים, ככר זהב.</p>	<p>14 And Hezekiah king of Judah sent to the king of Assyria to Lachish, saying: 'I have offended; return from me; that which thou puttest on me will I bear.' And the king of Assyria appointed unto Hezekiah king of Judah three hundred talents of silver and thirty talents of gold.</p>
<p>טו ויתן, חזקיה, את-כל-הכסף, הנמצא בית-ה'; ובאצרות, בית המלך.</p>	<p>15 And Hezekiah gave him all the silver that was found in the house of the LORD, and in the treasures of the king's house.</p>
<p>טז בעת ההיא, קצץ חזקיה את-דלתות היכל ה' ואת-האמנות, אשר צפה, חזקיה מלך יהודה; ויתנם, למלך אשור. {פ}</p>	<p>16 At that time did Hezekiah cut off the gold from the doors of the temple of the LORD, and from the doorposts which Hezekiah king of Judah had overlaid, and gave it to the king of Assyria. {P}</p>

6. II Melachim 19:15-37

<p>טו ויתפלל חזקיה לפני ה', ויאמר, ה' אלקי ישראל ישב הכרובים, אתה-הוא האלקים לבדך לכל ממלכות הארץ; אתה עשית, את-השמים ואת-הארץ.</p>	<p>15 And Hezekiah prayed before the LORD, and said: 'O LORD, the God of Israel, that sittest upon the cherubim, Thou art the God, even Thou alone, of all the kingdoms of the earth; Thou hast made heaven and earth.</p>
<p>טז הטה ה' אזניך ושמע, פקח ה' עיניך וראה; ושמע, את דברי סנחריב, אשר שלחו, לחרף אלקים חי.</p>	<p>16 Incline Thine ear, O LORD, and hear; open Thine eyes, O LORD, and see; and hear the words of Sennacherib, wherewith he hath sent him to taunt the living God.</p>
<p>יז אמנם, ה': החרבו מלכי אשור, את-הגוים--ואת-ארצם.</p>	<p>17 Of a truth, LORD, the kings of Assyria have laid waste the nations and their lands,</p>
<p>יח ונתנו את-אלקיהם, באש: כי לא אלקים הם, כי אם-מעשה ידי-אדם עץ ואבן--ואבדום.</p>	<p>18 and have cast their gods into the fire; for they were no gods, but the work of men's hands, wood and stone; therefore they have destroyed them.</p>
<p>יט ועתה ה' אלקינו, הושיענו נא מידו; וידעו כל-ממלכות הארץ, כי אתה ה' אלקים לבדך. {ס}</p>	<p>19 Now therefore, O LORD our God, save Thou us, I beseech Thee, out of his hand, that all the kingdoms of the earth may know that Thou art the LORD God, even Thou only.' {S}</p>
<p>כ וישלח ישעיהו בן-אמוץ, אל-חזקיהו לאמר: כה-אמר ה' אלקי ישראל, אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך-אשור שקמתי.</p>	<p>20 Then Isaiah the son of Amoz sent to Hezekiah, saying: 'Thus saith the LORD, the God of Israel: Whereas thou hast prayed to Me against Sennacherib king of Assyria, I have heard thee.</p>

<p>כא זֶה הַדְּבָר, אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' עָלָיו: בְּזָה לָךְ לַעֲגָה לָךְ, בְּתוֹלַת בַּת-צִיּוֹן--אֲחַרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה, בַּת יְרוּשָׁלַם.</p>	<p>21 This is the word that the LORD hath spoken concerning him: The virgin daughter of Zion hath despised thee and laughed thee to scorn; the daughter of Jerusalem hath shaken her head at thee.</p>
<p>כב אֶת-מִי חָרַפְתָּ וּגְדַפְתָּ, וְעַל-מִי הָרִימוֹת קוֹל; וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ, עַל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>22 Whom hast thou taunted and blasphemed? and against whom hast thou exalted thy voice? Yea, thou hast lifted up thine eyes on high, even against the Holy One of Israel!</p>
<p>כג בְּיַד מַלְאָכֶיךָ, חָרַפְתָּ אֲדֹנָי, וַתֹּאמֶר בֶּרֶכֶב (בָּרֶב) רִכְבֵי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים, יָרַפְתִּי לְבָנוֹן; וַאֲכַרְתָּ קוֹמַת אֲרָזָיו, מִבְּחֹר בְּרָשָׁיו, וַאֲבוֹאָה מְלוֹן קָצָה, יַעַר פְּרִמְלוֹ.</p>	<p>23 By the messengers thou hast taunted the Lord, and hast said: With the multitude of my chariots am I come up to the height of the mountains, to the innermost parts of Lebanon; and I have cut down the tall cedars thereof, and the choice cypresses thereof; and I have entered into his farthest lodge, the forest of his fruitful field.</p>
<p>כד אֲנִי קָרַתִּי, וְשִׁתִּיתִי מֵיִם זָרִים; וַאֲחַרְבֵי, בְּכַף-פַּעַמִּי, כֹּל, יַאֲרִי מִצֹּר.</p>	<p>24 I have digged and drunk strange waters, and with the sole of my feet have I dried up all the rivers of Egypt.</p>
<p>כה הֲלֹא-שָׁמַעְתָּ לְמַרְחוֹק אֶתְּהָ עֲשִׂיתִי, לְמִיָּמִי קָדָם וַיִּצְרַתִּיהָ; עַתָּה הִבִּיאַתִּיהָ--וַיִּתְּהִי לְהִשּׁוֹת גְּלִים נְצִים, עָרִים בְּצָרוֹת.</p>	<p>25 Hast thou not heard? long ago I made it, in ancient times I fashioned it; now have I brought it to pass, yea, it is done; that fortified cities should be laid waste into ruinous heaps.</p>
<p>כו וַיִּשְׁבִּיֵהוּ, קִצְרֵי-יָד--חֲתָנוּ, וַיִּבְשּׁוּ; הָיוּ עֹשֵׁב שָׂדֵה, וַיִּרְקַדְשָׁא, חֲצִיר גִּגּוֹת, וַיִּשְׁדָּפָה לְפָנַי קִמָּה.</p>	<p>26 Therefore their inhabitants were of small power, they were dismayed and confounded; they were as the grass of the field, and as the green herb, as the grass on the housetops, and as corn blasted before it is grown up.</p>
<p>כז וְשָׁבַתְךָ וַיִּצְאָתְךָ וּבֹאָתְךָ, וְדַעְתִּי; וְאֵת, הַתְּרַגְּוֹתְךָ אֵלַי.</p>	<p>27 But I know thy sitting down, and thy going out, and thy coming in, and thy raging against Me.</p>
<p>כח יַעַן הַתְּרַגְּוֹתְךָ אֵלַי, וְשִׁאֲנַנְךָ עָלַי בְּאֲזָנַי--וְשָׁמַתִּי חֲחִי בְּאַפְךָ, וַיִּמְתַּגֵּי בְּשִׁפְתֶיךָ, וַהֲשַׁבְתִּידְךָ, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ.</p>	<p>28 Because of thy raging against Me, and for that thy tumult is come up into Mine ears, therefore will I put My hook in thy nose, and My bridle in thy lips, and I will turn thee back by the way by which thou camest.</p>
<p>כט וְזֶה-לָךְ הָאוֹת--אֲכֹל הַשָּׁנָה סְפִיחַ, וּבַשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת סְחִישׁ; וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, זָרְעוּ וְקָצְרוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים--וַאֲכָלוּ פְרִיָם.</p>	<p>29 And this shall be the sign unto thee: ye shall eat this year that which groweth of itself, and in the second year that which springeth of the same; and in the third year sow ye, and reap, and plant vineyards, and eat the fruit thereof.</p>
<p>ל וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בַּיִת-יְהוּדָה, הַנִּשְׁאָרָה--שָׁרֵשׁ לְמַטָּה; וְעֵשֶׂה פְרִי, לְמַעְלָה.</p>	<p>30 And the remnant that is escaped of the house of Judah shall again take root downward, and bear fruit upward.</p>
<p>לא כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֲרִית, וּפְלִיטָה מִהַר צִיּוֹן; קִנְיַת ה' (צְבָאוֹת), תַּעֲשֶׂה-זֹאת. {S}</p>	<p>31 For out of Jerusalem shall go forth a remnant, and out of mount Zion they that shall escape; the zeal of the LORD of hosts shall perform this. {S}</p>

<p>לב לָכוּן, כֹּה-אָמַר ה' אֶל-מֶלֶךְ אַשּׁוּר, לֹא יָבֹא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת, וְלֹא-יֹרֶה שָׁם חָץ; וְלֹא-יִקְדָּמֶנָּה מָגֵן, וְלֹא-יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֶלֶה.</p>	<p>32 Therefore thus saith the LORD concerning the king of Assyria: He shall not come unto this city, nor shoot an arrow there, neither shall he come before it with shield, nor cast a mound against it.</p>
<p>לג בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-יָבֹא, בָּהּ יָשׁוּב; וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא, נְאֻם-ה'.</p>	<p>33 By the way that he came, by the same shall he return, and he shall not come unto this city, saith the LORD.</p>
<p>לד וְגִנּוּתֵי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת, לְהוֹשִׁיעָהּ-לְמַעַנִי, וְלִמְעַן דָּוִד עַבְדִּי.</p>	<p>34 For I will defend this city to save it, for Mine own sake, and for My servant David's sake.'</p>
<p>לה וַיְהִי, בַּלַּיְלָה הַהוּא, וַיֵּצֵא מִלֶּאֶד ה' וַיֵּד בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר, מֵאֵה שְׁמוֹנִים וְחֲמִשָּׁה אֲלָף; וַיִּשְׁכַּיְמוּ בַבֶּקֶר, וַהֲנִיחָה כָּלֶם פְּגָרִים מֵתִים.</p>	<p>35 And it came to pass that night, that the angel of the LORD went forth, and smote in the camp of the Assyrians a hundred fourscore and five thousand; and when men arose early in the morning, behold, they were all dead corpses.</p>
<p>לו וַיֵּסַע וַיֵּלֶךְ, וַיָּשָׁב סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר; וַיָּשָׁב, בְּנִינְוָה.</p>	<p>36 So Sennacherib king of Assyria departed, and went and returned, and dwelt at Nineveh.</p>
<p>לז וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרוֹךְ אֱלֹקָיו, וְאַדְרַמְלֵךְ וְשַׂרְצֵר (בְּנָיו) הִכְּהוּ בַחֶרֶב, וַהֲמָה נִמְלְטוּ, אַרְצַי אֲרָרַט; וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חַדּוּ בְּנוֹ, תַחְתָּיו. {פ}</p>	<p>37 And it came to pass, as he was worshipping in the house of Nisroch his god, that Adrammelech and Sarezer his sons smote him with the sword; and they escaped into the land of Ararat. And Esarhaddon his son reigned in his stead. {P}</p>

Cyrus the Great

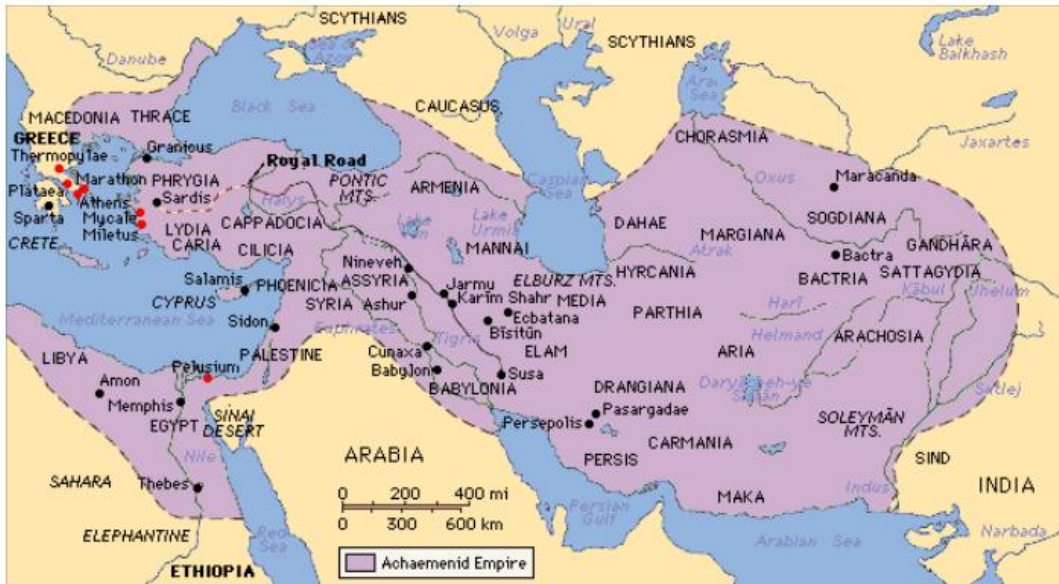

7. Cyrus Cylinder in the British Museum

From [Babylon] to Aššur and (from) Susa, Agade, Ešnunna, Zamban, Me-Turnu, Der, as far as the region of Gutium, the sacred centers on the other side of the Tigris, whose sanctuaries had been abandoned for a long time, I returned the images of the gods, who had resided there, to their places and I let them dwell in eternal abodes. **I gathered all their inhabitants and returned to them their dwellings.** In addition, at the command of Marduk, the great lord, I settled in their habitations, in pleasing abodes, the gods of Sumer and Akkad, whom Nabonidus, to the anger of the lord of the gods, had brought into Babylon. (lines 30–

Persian / Achaemenid Empire, united by Cyrus the Great, 559-530

33)

8. Ezra 1:1

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דברי יהונה מפי ירמיה העיר יהונה את רוח פרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במקתב לאמר:

In the first year of King Cyrus of Persia, when the word of the LORD spoken by Jeremiah was fulfilled, the LORD roused the spirit of King Cyrus of Persia to issue a proclamation throughout his realm by word of mouth and in writing as follows:

9. Ralbag, ad loc.

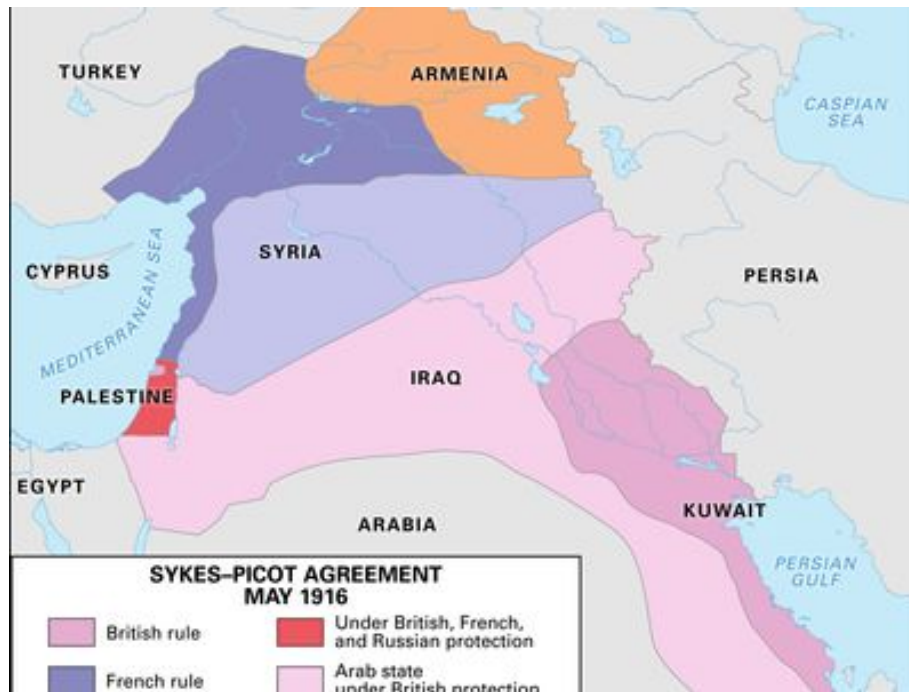
רלב"ג על עזרא א'א:ג'

העיר ה' את רוח כורש וגו'. ידמה שהראה השם ית' בחלום לכורש זה הענין ובו צוהו לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה וידמה שראה בחלמו שאמר לו השם ית' כי הוא נתן לו כל ממלכות הארץ ולזה צוהו לבנות לו בית בירושלים:

10. Rashi, ad loc.

העיר ה' את רוח. רצון:

The Balfour Declaration

Foreign Office,
November 2nd, 1917.

Dear Lord Rothschild,

I have much pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government, the following declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to, and approved by, the Cabinet

'His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country'

I should be grateful if you would bring this declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

11. Shana BeShana 1977, "Daas Torah al Shevua Shelo Yaaleh" R. Menachachem Kasher - Son of the Chafetz Chaim

"כששמע הסבא קדישא ר' ישראל מאיר הכהן בעל ה"חפץ חיים" את הבשורה (של הצהרת בלפור), ראה כעין אתערותא דלעילא-התעוררות מלמעלה-בעניין הגאולה וקיווה כי הגיעה עת רצון, רק חשש שמא הדורות יקלקלו".

12. Shana BeShana 1977, "Daas Torah al Shevua Shelo Yaaleh" R. Menachachem Kasher - Rav Yosef Chaim Sonnenfeld

"נניח שאלפים שנה לא ירד גשם ולפתע נראה ענן קל בשמים וכי לא יזדעזעו כולם ויאמרו במתח רב: ואולי למרות הכל? וכי אין אותה הצהרה והמנדט שבעקבותיה לפחות ענן קל כזה?".

13. Meshech Chochma

"In this century the rays of light shine forth with a great awakening through the channels of the great men of action such as Montefiore and those like him; and from the rabbis, Rabbi Tzvi Hirsh (Kalisher) from Talyron, and Rabbi Eliahu (Guttmacher) from Gridetz, to build and to develop Jerusalem, and to remove its desolation, almost to the extent which the enthusiasts have widened the cause. Many rabbis stood in opposition, and even many rabbis who praised the matter in their hearts, put their hands to their mouths, in fear of the enthusiast zeal, and in fear of the Three Oaths which Hashem made the daughters of Jerusalem swear. Now, however, Divine providence has brought together the League of intelligent Nations in San Remo, and a dictate was established that the Land of Israel shall be for the Jewish people. Since the fear of the Oaths has been removed with the permission of the nations, the mitzvah of settling the Land of Israel arises, a mitzvah equal to all of the other precepts in the Torah, and this mitzvah returns to its place. It is a mitzvah on everyone to help with all of their power to observe this mitzvah, and if Hashem, may His Name be blessed, will allow this to come about, and if the matter will increase and expand, then surely it is a matter which stands at the zenith of the universe."

Rav Avraham Yitzchak HaKohen Kook

14. Orot, page 14

עזבנו את הפוליטיקה העולמית מאונס שיש בו רצון פנימי, עד אשר תבא עת מאושרה, שיהיה אפשר לנהל ממלכה בלא רשעה וברבריות; זהו הזמן שאנו מקוים. מובן הדבר, שכדי להגשימו אנו צריכים להתעורר בכחותינו כולם, להשתמש בכל האמצעים שהזמן מביא: הכל יד אל בורא כל עולמים מנהלת. אבל האיחור הוא איחור מוכרח, בחלה נפשנו בחטאים האיזמים של הנהגת ממלכה בעת רעה. והנה הגיע הזמן, קרוב מאד, העולם יתבסס ואנו נוכל כבר להכין עצמנו, כי לנו כבר אפשר יהיה לנהל ממלכתנו על יסודות הטוב, החכמה, היושר וההארה האלהית הברורה. "יעקב שלח לעשו את הפורפירא": "יעבר נא אדוני לפני עבדו", אין הדבר כדאי ליעקב לעסוק בממלכה, בעת שהיא צריכה להיות דמים מלאה, בעת שתובעת כשרון של רשעה. אנו קבלנו רק את היסוד כפי ההכרח ליסוד אומה, וכיון שנגמל הגזע הודחנו ממלוך, בגוים נתפורנו, נורענו במעמקי האדמה, עד אשר עת הזמיר הגיע וקול התור ישמע בארצנו.

כשהאבה יורדת מעולם האצילות לעולם הבריאה, היא יורדת
בהתפרטותה לפרטי פרטים, לניגודים וסתירות, לצורך של צמצום
ומיעוט ערך ואהבה. לכל פרט מיוחד בשביל פרט אחר, ולפרטים רבים
בשביל אחרים הרבים, ולפרטים בכלל מפני כלליותם הכוללת.
משוקי אהבה הלו כשהם רואים העולם, ביחוד, החי,
מלא קנטוריות, איכות רדיפות וניגודים, מיד הם עורגים להיות
משתתפים בכל חייהם בשאיפות המביאות את הכללת החיים ואיחודם,
שלום ושלום. הם מרגישים ויודעים, שקרבת אלהים שהם עורגים אליה,
במלא נשמתם, היא מובילה אותם רק להתאחדותם עם הכלל
ובעד הכלל. כשהם באים לשדרות האדם, ומוצאים פלוגות של עמים,
דתות, כתות ושאיפות מנוגדות, הם מתאמצים בכל כחם
להכליל את הכל, לאחה ולאחד. בחוש הרוחני הבריאה של נשמתם
הזכה, המעופפת מעוף אלהי ממעל לכל מצרים, מכירים הם,
שהפרטים כולם צריכים הם להיות מלאים, שהצורות החברתיות
היותר טובות צריכות להיות מתעלות, ומתכנסות עם כל אושר פרטיהן
באור החיים השלמים, הם חפצים שיהיה כל פרט שמור ומתעלה,
והכלל כולו מאוחד ומלא שלום.